

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3177/2021. (IV. 30.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Gfv.VII.30.211/2019/10. számú közbenső ítélete, valamint az azt kiegészítő Gfv. VII.30.211/2019/15. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszokat visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Rózsavölgyi Ágnes ügyvéd) útján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Kúria Gfv.VII.30.211/2019/10. számú közbenső ítélete, valamint az azt kiegészítő Gfv.VII.30.211/2019/15. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték, mert azok véleményük szerint sértik az Alaptörvény 28. cikkét és XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [3] 1.1. A bíróságok által megállapított tényállás szerint 2007. június 14-én az I. rendű felperes mint adós az alperessel mint hitelező bankkal lakásvásárlási céllal CHF alapú kölcsönszerződést (a továbbiakban: kölcsönszerződés I.) kötött. 2008. május 5-én a II. rendű és III. rendű felperesek (indítványozók) mint adósok, és az alperes mint hitelező között adósságrendezési céllal, türelmi időszakos CHF alapú kölcsönszerződés (a továbbiakban: kölcsönszerződés II.) jött létre. A kölcsönszerződés II. esetén a türelmi időszak hossza a kölcsön futamidején belül a futamidő első 60 hónapja volt, mely időszak alatt a kölcsönösszeg után fizetendő kamat esedékkéssé váló része képezte a havi törlesztőrészletet. A törlesztésre CHF-ben az adósok CHF számlájáról került sor. A szerződés a kölcsön összegét 68 208 CHF-ben határozta meg azzal, hogy az alperes minimum 9 631 000 Ft-nak megfelelő kölcsönt folyósít. (A felperesi előadás szerint ennyi kölcsön folyósítására került sor.) A szerződés rögzítette, hogy a kölcsön futamideje 192 hónap. A szerződés tartalmazta az induló évi ügyleti kamat és a THM mértékét is. A szerződés szerint a kamat mértéke változó volt. A szerződés 7. pontja értelmében a folyósítást követően az alperes a kölcsön lényeges adatainak összefoglalása érdekében az adóst értesítő levélben tájékoztatja a szerződésben részletezett körben. A szerződés részét képező Üzletszabályzat 2.6.7. pontja a törlesztőrészlet meghatározásához alkalmazott képletet tartalmazta.
- [4] A II. rendű, III. rendű, IV. rendű felperesek egyoldalú kötelezettséget vállaló nyilatkozatot tettek a szerződésből eredő kötelezettségek teljesítésére.
- [5] Az indítványozók módosított keresetükben – többek között – a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: régi Hpt.) 213. § (1) bekezdés e) pontja alapján kérték mindkét kölcsönszerződés semmisségének megállapítását. Jogkövetkezményként a határozathozatalig terjedő időre a szerződés hatályossá nyilvánítását jelölték meg. A II–IV. rendű felperesek még meg nem fizetett tartozásunk összegét 3 020 512 Ft-ban határozták meg, melynek megfizetésére részletfizetési kedvezményt kértek. Többek között arra hivatkoztak, hogy a szerződés nem tartalmazta a törlesztőrészletek összegét, az a szerződés adatai alapján nem volt kiszámítható.
- [6] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.
- [7] Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította mindkét kölcsönszerződés érvénytelenségét. Megítélése szerint a szerződések nem tartalmazták sem az induló törlesztőrészlet összegét, sem a törlesztőrészlet kiszámításának módját, ezért azok a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja alapján érvénytelenek.
- [8] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel azt állapította meg, hogy a kölcsönszerződés II. 7. pontja szerint a bank értesítő levélben tájékoztatja az adóst a kölcsön összegéről, az ügyleti kamat mértékéről, a kölcsön törlesztésének ütemezéséről, a havi törlesztőrészlet mértékéről és esedékességéről. A szerződő

felek kinyilvánították, hogy az értesítő levelet a kölcsönszerződés elválaszthatatlan részének tekintik. A másodfokú bíróság szerint az alperes a kölcsönszerződés II. tekintetében sem az értesítő levél postára adását, sem az értesítő levél tartalmát nem tudta igazolni. Az Üzletszabályzat 2.6.7. pontjában meghatározott képlet önmagában, és a számításához kapcsolódó értelmező magyarázat nélkül a törlesztőrészlet meghatározására nem volt alkalmas.

- [9] A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Felülvizsgálati kérelmében kizárólag a kölcsönszerződés II. tekintetében kérte a jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezését, és e körben a keresetet elutasító határozat meghozatalát. Arra hivatkozott, hogy a jogerős közbenső ítélet a kölcsönszerződés II. érvénytelenségének megállapítása tekintetében a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjába ütközik, figyelemmel az 1/2016. PJE határozatban kifejtett jogértelmezésre is. Állította, hogy az Üzletszabályzat 2.6.7. pontja alapján minden további magyarázat nélkül kiszámítható a törlesztőrészlet összege, ahhoz további adatok nem szükségesek. A tőkeösszeg a kölcsönszerződés I. pontjában, az üzleti kamatláb a II. 3. pontban egyértelműen feltüntetésre került. A naptári napok száma pedig köztudomású tény. Felülvizsgálati kérelmében számos kúriai döntésre hivatkozott, amely megítélése szerint jogi álláspontját alátámasztja.
- [10] A Kúria Gfv.VII.30.211/2019/10. számú ítéletével a jogerős közbenső ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályon kívül helyezte, e körben az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.
- [11] A Kúria a jogerős közbenső ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 275 § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és megállapította, hogy az a hivatkozott indokok alapján jogszabálysértő.
- [12] A Kúria kiemelte, hogy a felülvizsgálati kérelem alapján a jogerős közbenső ítéletnek kizárólag a kölcsönszerződés II. érvénytelenségét megállapító rendelkezéseit vizsgálhatta, és azt is kizárólag abban a körben, hogy a kölcsönszerződés megfelel-e a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltaknak, figyelemmel a szerződésben, illetve az annak részét képező Üzletszabályzat 2.6.7. pontban meghatározott követelményeknek.
- [13] A Kúria e körben nem értett egyet a másodfokú bíróság álláspontjával. Megítélése szerint az Üzletszabályzat hivatkozott pontjában szereplő képlet minden további magyarázat nélkül pontosan meghatározza a kamat mértéke kiszámításának módját, az ahhoz szükséges adatok a szerződésben rendelkezésre állnak, tehát a szerződés megfelel az 1/2016. PJE határozatban írtaknak. A tőke összege CHF-ben a szerződésben meghatározásra került, ahogy a kamat mértéke is, az adott hónapban a naptári napok száma pedig köztudomású tény. Nem vitás, hogy a kamat mértéke változhatott, de ezt a részleges érvénytelenséget okozó feltételt a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény, az azt követő elszámolás megszüntette.
- [14] Mindezekre tekintettel a Kúria nem tudott arra a megállapításra jutni, hogy a felülvizsgálati eljárás tárgyát képező kölcsönszerződés II. a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjába ütköző módon semmis lenne. E körben – szemben a másodfokú bíróság álláspontjával – az értesítő levél elkészítésének, postára adásának hiányát nem talált a perben eldöntendő jogkérdés tekintetében ügydöntőnek, mivel úgy ítélte meg, hogy a kölcsönszerződésben és az Üzletszabályzatban rögzítettek alapján az adósok törlesztőrészlet fizetési kötelezettsége kiszámítható volt.
- [15] A Kúria mindezekre figyelemmel a jogerős közbenső ítéletnek a kölcsönszerződés II. érvénytelenségét megállapító rendelkezését a régi Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét e körben megváltoztatta, és a keresetet elutasította.
- [16] A felperesek beadványukban – tartalma szerint – a Kúria 2020. április 21-én kelt Gfv.VII.30.211/2019/10. számú közbenső ítélete kiegészítését kérték. Rámutattak arra, hogy a Kúria határozatának indokolása nem tartalmazza a felperesek felülvizsgálati ellenkérelmét, valamint az előzetes döntéshozatali eljárás iránti kérelmét.
- [17] A Kúria Gfv.VII.30.211/2019/15. számú kiegészítő ítéletében megállapította, hogy a felperesek kiegészítés iránti kérelme alapos.
- [18] A régi Pp. 225. § (1) bekezdése alapján az ítélet kiegészítését annak közlésétől számított 15 nap alatt bármelyik fél kérheti, ha a bíróság valamelyik kereseti kérelem vagy ellenkérelem felől, vagy a kereseti kérelem vagy az ellenkérelem valamely része felől akár a fő-, akár a mellékkötelezettség tekintetében nem határozott.
- [19] A Kúria a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy a Gfv.VII.30.211/2019/10. számú ítélete hiányos, nem tartalmazta a felperesek ellenkérelmét, előzetes döntéshozatali eljárás iránti kérelmét, valamint

ez utóbbi kérelem körében a döntés indokolását. Mindezekre tekintettel a Kúria a rendelkező rész szerint határozott a Gfv.10. számú ítélet kiegészítéséről.

- [20] A Kúria Gfv.VII.30.211/2019/15. számú ítéletében a Gfv.VII.30.211/2019/10. számú ítélete rendelkező részét az alábbiak szerint egészítette ki: A Kúria a felperesek előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmét elutasítja.
- [21] A Kúria Gfv.VII.30.211/2019/10. számú ítélete indokolásának [10] bekezdését az alábbiak szerint egészítette ki: A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős közbenső ítélet hatályában fenntartását kérték. Álláspontjuk szerint a jogerős közbenső ítélet megfelel a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 523. § (1) bekezdésében, a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjában, valamint a Kúria 6/2013. PJE és 1/2016. PJE határozatában foglaltaknak. Hangsúlyozták, hogy az alperes a perben nem közölte a folyósítás dátumát, nem jelölte meg a kölcsön deviza összegét a folyósítási árfolyamon, nem közölte az alkalmazott ügyleti kamatot, és nem mutatta be az Üzletszabályzatban szereplő képlet alkalmazását, következésképpen nem támasztotta alá, hogy a felperesek forintszámlájáról konvertált deviza törlesztőrészek pontosan milyen számításon alapulnak. Kiemelték, hogy a képleten alapuló pontos levezetést az alperes felülvizsgálati kérelme sem tartalmazta.
- [22] A felperesek beadványukban indítványozták, hogy a Kúria kezdeményezzen előzetes döntéshozatali eljárást az Európai Unió Bíróságánál (a továbbiakban: EUB) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv 3. cikk (1) bekezdésének, 4. cikk (2) bekezdésének és 5. cikkének értelmezését kérve.
- [23] A Kúria Gfv.VII.30.211/2019/10. számú ítélete indokolásának [13] bekezdését az alábbiak szerint egészítette ki: A felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős közbenső ítélet a kölcsönszerződés jogszabályba ütközését állapította meg. Az alperes felülvizsgálati kérelmében ezen jogi álláspont helytállóságát vitatta. A felülvizsgálati eljárás tárgyát figyelemmel a régi Pp. 275. § (2) bekezdésében írtakra a szerződés esetleges tisztességtelen rendelkezése nem képezte, képezhetne ugyanis a Kúria a hivatkozott jogszabályi rendelkezésre tekintettel a jogerős közbenső ítéletet kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta. A Kúria rámutat ugyanakkor arra, ha a régi Pp. szabályai nem zárták volna ki a tisztességtelenség vizsgálatát, akkor sem állna fenn a Kúriának előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezési kötelezettsége. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 267. cikk (2) bekezdése szerint ezen eljárás kezdeményezésére akkor kerülhet sor, ha az EUB részéről a konkrét jogvita eldöntése szempontjából lényeges uniós jogszabály értelmezése szükséges. Nincs helye előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének, ha a felmerülő jogkérdés az ügy elbírálása szempontjából nem releváns, a hivatkozott uniós rendelkezést az EUB már értelmezte, vagy az uniós jog helyes értelmezése annyira nyilvánvaló, hogy azzal kapcsolatban ésszerű kétség nem merül fel (283/81. sz. CILFIT-ügy, 21. pont). Az adott kérdéskörben az EUB jogi álláspontját már kifejtette, így az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének a feltételei nem állnak fenn.
- [24] A Kúria mindezek alapján a felperesek előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmét a régi Pp. 155/A. § (2) bekezdése szerint elutasította.
- [25] 1.2. Az indítványozók az Abtv. 27. §-a alapján a Kúria Gfv.VII.30.211/2019/10. számú közbenső ítélete, valamint az azt kiegészítő Gfv.VII.30.211/2019/15. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték, mert azok véleményük szerint sértik az Alaptörvény 28. cikkét és XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [26] Az indítványozók szerint a Kúria Gfv.VII.30.211/2019/10. számú közbenső ítélete sérti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogukat, mert iratellenesen tartalmazta, hogy nem terjesztettek elő felülvizsgálati ellenkérelmet, így az abban foglalt lényeges hivatkozásaikat nem bírálta el, valamint nem rendelkezett az előzetes döntéshozatali eljárás megindítását kezdeményező kérelmükről. Az indítványozók szerint a Kúria az EUMSZ 267. cikke alapján köteles lett volna a 93/13/EGK irányelv értelmezése tekintetében előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezni.
- [27] A Fővárosi Törvényszék mint elsőfokú bíróság az alkotmányjogi panasz benyújtását követően arról tájékoztatta az Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria 2020. június 23-án Gfv.VII.30.211/2019/15. számú kiegészítő ítéletet hozott, melyben a Gfv.VII.30.211/2019/10. számú ítéletet kiegészítette az indítványozók felülvizsgálati ellenkérelme, illetőleg az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelem tárgyában.
- [28] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Abtv. 55. § (3) bekezdése alapján felhívta az indítványozókat, hogy nyilatkozzanak arról, hogy indítványukat fenntartják-e.

- [29] Az indítványozók a határidőben benyújtott hiánypótlás keretében kiterjesztették indítványukat a Kúria Gfv. VII.30.211/2019/15. számú kiegészítő ítéletére. Ezen túl külön alkotmányjogi panaszt is előterjesztettek a kiegészítő ítélet ellen.
- [30] Az indítványozók szerint a Kúria kiegészítő ítélete is sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogukat, mert a felülvizsgálati ellenkérelemben szereplő lényeges hivatkozásait, az abban hivatkozott tényeket és bizonyítékaikat továbbra sem bírálta el és nem adta részletes indokát annak, hogy miért nem kezdeményezte az előzetes döntéshozatali eljárást.
- [31] A kúriai ítélet és kiegészítő ítélet nem bírálta el, hogy az alperes a perben nem közölte a folyósítás dátumát, nem jelölte meg a kölcsön deviza összegét a folyósítási árfolyamon, nem közölte az alkalmazott ügyleti kamatot, és nem mutatta be az Üzletszabályzatban szereplő képlet alkalmazását, következésképpen nem támasztotta alá, hogy az indítványozók forint számlájáról konvertált deviza törlesztőrészletek pontosan milyen számításra alapulnak. Az alperes állításai tehát hiteltelenek és bizonyíthatatlanok a tekintetben, hogy az általa levont törlesztőrészletek a képlet alkalmazását támasztják alá. A Kúria nem indokolta meg, hogy milyen okból vélte egyértelműen kiszámíthatónak a türelmi időszak alatt esedékes törlesztőrészleteket. A kiegészítő ítélet nem említi meg, hogy a türelmi időszak lejártát követő 11 évre vonatkozóan sehol, semmilyen képlet nem szerepel a törlesztőrészletek kiszámítására vonatkozóan.
- [32] Az indítványozók szerint a Kúria kiegészítő ítélete az előzetes döntéshozatali eljárás megindítását a régi Pp. 275. § (2) bekezdésében foglalt korlátra tekintettel utasította el, és nem vette figyelembe, hogy az indítványozók pernyertesek lettek, így nem volt okuk felülvizsgálati kérelem előterjesztésére. Az indítványozók szerint a Kúriának az uniós jog tényleges érvényesülésében akadályt jelentő nemzeti szabályt figyelmen kívül kellett volna hagynia.
- [33] Az Alkotmánybíróság figyelemmel arra, hogy az indítványozók által benyújtott alkotmányjogi panaszok tartalmukban szorosan összefüggnek, azokat az Abtv. 58. § (2) bekezdése, valamint az Ügyrend 34. § (1) bekezdése alapján egyesítette és egy eljárásban bírálta el.
- [34] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [35] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria Gfv.VII.30.211/2019/10. számú közbenső ítélete, valamint az azt kiegészítő Gfv.VII.30.211/2019/15. számú ítélete ellen benyújtott alkotmányjogi panaszok határidőben érkeztek és azokat az Abtv. 27. §-a szerint benyújtásra jogosultak és érintettek nyújtották be jogorvoslati jogaik kimerítését követően.
- [36] A befogadhatóság további feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.
- [37] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja alapján csak az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze. Az indítványozók alkotmányjogi panaszaikban az Alaptörvény megsértett rendelkezéseként jelölték meg a 28. cikket. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segéd szabály nem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani. Ezért az utalt alaptörvényi rendelkezéssel összefüggésben érdemi vizsgálat lefolytatásának nincs helye {3124/2017. (V. 30.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [38] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [39] Az Alkotmánybíróság az indítványozóknak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével, a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben előadott érveivel kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [40] A támadott kúriai ítéletekkel kapcsolatos indítványozói felvetésekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza: az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értel-

mezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [11]}.

- [41] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók alkotmányjogi panaszai valójában a Kúria eljárásának felülbírálatára irányulnak. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozók panaszai egészében nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkoznak, a Kúria tényállás-megállapításának, bizonyítékértékelésének, valamint jogértelmezésének és jogalkalmazásának helytállóságát vitatják és a támadott ítéletekben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekintik alapjogi sérelemnek a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében.
- [42] Az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy az indokolási kötelezettség konkrét ügyben történő megsértésének kételye sem merül fel, a Kúria határozataiban számot adott az érdemi döntést alátámasztó lényeges érvekről. A Kúria 2020. június 23-án Gfv.VII.30.211/2019/15. számú kiegészítő ítéletet hozott, melyben a Gfv. VII.30.211/2019/10. számú ítéletet kiegészítette az indítványozók felülvizsgálati ellenkérelme, illetőleg az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelem tárgyában. Az alkotmánybírósági gyakorlat szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozók szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érrendszer bemutatása {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az Alkotmánybíróság itt is hangsúlyozza, hogy önmagában az a körülmény, hogy az indítványozók nem értenek egyet a Kúria döntéseivel és annak indokolásaival, nem elégséges érv a támadott döntések alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [43] Mindezek alapján az indítványozók által az alkotmányjogi panaszokban felvetett aggályok a támadott bírói döntések érdemi alkotmányossági vizsgálatát nem teszik lehetővé, mert az indítványok nem tartalmaznak olyan érvet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését.
- [44] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszok befogadhatósági vizsgálatának eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panaszok nem felelnek meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában és 29. §-ában meghatározott törvényi feltételeknek, ezért azokat az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2021. április 13.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1328/2020.

